

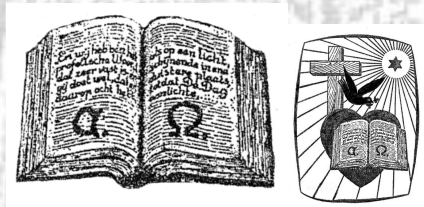
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden (Joh. 10:9)*, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte



2 Petrus 1:19

De Gemeente van Jezus Christus in de eindtijd en de afval van de eindtijd.

Wij lezen: Ef. 5:14-18. *“Daarom heet het: Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten. Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad. Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is. En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest”.*

En vervolgens Ef. 6:10-13. *“Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden”.*

In beide Schriftgedeelten is er sprake van een boze dag en van boze dagen. *“Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag”* en *“u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad”*. De Statenvertaling zegt: *“boos”*.

Er kunnen in het leven van Gods kinderen boze dagen zijn. Dagen, dat de boze met al zijn list en trucs op ons afkomt en het ons moeilijk maakt, ook in vervolging en in het lijden van smaad. Maar, al deze boze dagen betekenen toch niets, vergeleken met wat feitelijk met deze *“boze dag”* bedoeld wordt.

Dat is de dag, die komt aan het eind van de genadebedeling, de dag, waarvan de boze weet, dat die spoedig zal aanbreken, zodat hij nog maar een korte tijd heeft. Als iemand de Schrift kent en het profetisch Woord, dan is het wel de satan en het is vaak beschamend voor ons, Gods kinderen, dat wij dat Woord nog zo weinig kennen en onderzoeken.

De boze kent het wel. Hij weet precies hoe laat het op Gods klok is en dat zijn tijd nog maar zeer kort is. Naarmate zijn tijd korter wordt, gaat hij driester optreden, zodat de apostel Petrus het ons op het hart drukt in 1 Petrus 5:8-9. *“Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten”.*

Wij zien in deze Schriftgedeelten duidelijk, dat de apostelen en profeten ons oproepen en op het hart willen drukken, om als de tijd van het einde gekomen is, toch vooral nuchter en waakzaam te zijn om de boze te kunnen weerstaan. Daarvoor hebben wij de wapenrusting Gods nodig, zoals Paulus het zegt in zijn brief aan de Efeziërs 6:10-11, dat wij krachtig moeten zijn in de Here en in de sterkte Zijner macht. *“Doet de wapenrusting Gods aan, om stand te kunnen houden tegen de verleidingen des duivels”*. Een andere vertaling zegt: *“om staande te kunnen blijven”*.

De wapenrusting Gods aandoen dus. Nu is de wapenrusting Gods eigenlijk niets anders, dan dat wij geheel en al in Christus zullen zijn en blijven, zodat wij staande kunnen blijven in het geloof, dat Hij ons alles, letterlijk alles zal zijn. Hij heeft ons niet alleen gerechtvaardigd. Dat staat natuurlijk wel voorop, want anders zouden wij voor God niet kunnen bestaan. Geen eigen gerechtigheid en geen gerechtigheid naar de wet, maar de gerechtigheid uit het geloof in Christus Jezus, die ons geschonken is in Hem, door Zijn volbracht werk op het kruis van Golgotha. Door de verlossing, door Zijn reinigend en verlossend bloed.

Maar Hij is ook onze heiligmaking, en daar moeten wij naar jagen. Als wij uit genade door het geloof gerechtvaardigd zijn in Christus Jezus, dan geen stilstand en geen rust nemen, want *“rust roest”*. Wij zijn door Hem geroepen om Hem na te volgen, om Hem ook in het geloof te aanvaarden als onze enige heiligmaking, zodat wij overwinnend leven krijgen en een afgezonderd leven voor God en Zijn dienst. Heiligmaking wil zeggen *“apart gezet”*, afgezonderd voor God en Zijn Christus om te leven voor Hem.

Dat is overwinnend geloof, als wij de oude mens met zijn praktijken afleggen in Zijn volbrachte werk, in Zijn kruisdood en Zijn graf, waarin Hij immers de oude mens heeft gebracht.

Als wij maar naar Hem opzien in het geloof en niet in eigen kracht blijven worstelen, maar Hem aanroepen en het van Hem alleen verwachten, dan zal de Heer ons vrijmaken van alle zondemacht en zondeheerschappij.

Dan hoeven wij niet op twee gedachten te hinken, want de Heer heeft ons een rijkdom aan genade, ja meer dan overvloedige genade geschonken voor alles.

Genade op genade, genade tot rechtvaardigmaking, genade tot heiligmaking. En dat komt er in deze tijd wel heel erg op aan. Want in de wereld heerst de geest van het verderf, van de onheiligheid.

De boze weet, dat zijn tijd kort is. In de brief aan de Efeziërs lezen wij immers in hoofdstuk 6:12. *“want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten”*.

De vijand is een door en door goed georganiseerde macht. Velen van Gods kinderen merken dat niet eens. Deze duivelse geestelijke macht bestaat uit twee verschillende geestelijke machten. De Here Jezus noemt ze in Lucas 10:17-19. *“En de (tweeën)zeventig zijn teruggekeerd met blijdschap en zeiden: Here, ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in Uw Naam. En Hij zeide tot hen: Ik zag satan als een bliksem uit de hemel vallen. Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen”*.

Als wij maar in de Heer blijven, in Zijn wegen wandelen en het van Hem verwachten. Als wij maar bij iedere verzoeking en verleiding die van de duivel komt, opzien tot Jezus, niet in eigen kracht strijdende, maar het Hem laten doen, door in geloof op Hem te zien. Nooit zal iemand beschaamd worden, die zijn geloof op Hem vestigt.

Zie, hoe de Heiland deze satanische macht allereerst betiteld als *“slangen”* en *“schorpioenen”*. Wij weten vanuit Gods Woord dat slangen het zinnenbeeld zijn van duivelen. Satan zelf is de slang, de grote draak, zoals het laatste Bijbelboek het ons ook enige malen voor ogen stelt. Ik denk aan Openbaring 12:9. *“En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem”*.

Hij is de slang en de slangen zijn de gevallen engelen, die met satan gevallen zijn. U weet, dat satan van oorsprong een engel was, die in opstand kwam tegen God en Zijn heerlijkheid en gezag. Hij heeft een derde deel van de engelen meegesleept in zijn val en dat zijn de slangen.

Daarnaast zijn er ook schorpioenen, demonen, boze en onreine geesten. Geesten, die geen lichaam meer hebben en hun oorsprong is ons niet zo duidelijk bekend uit de Schrift. Daar zijn verschillende meningen over. Maar in ieder geval zijn het onreine geesten, die er voortdurend op uit zijn om in een lichaam te kruipen, en dan liefst in een menselijk lichaam om die mens te kwelen en hem tot allerlei onreine gedachten en daden aan te zetten. Wij dienen ze te onderkennen en te doorzien, niet alleen om staande te blijven, maar ook om geen terrein te verliezen.

Vandaag zien wij, dat vele gelovigen terrein verliezen. Maar God heeft ons toch de volle wapenrusting geschonken, die Christus is in al Zijn volheid, want alle volheid van God woont in Hem lichamelijk. En wij hebben die volheid gekregen in Hem, om Christus aan te doen in al Zijn volheid. Dan hebben wij een leven, vervuld met de Heilige Geest. Wij weten ook zo weinig af van het werk van de Heilige Geest.

Wij hebben gezien, dat satan een goed georganiseerde geestelijke macht is. Die kunnen wij niet weerstaan met onze natuurlijke kracht. Er is maar één geestelijke macht, die hem kan weerstaan en weerhouden en dat is de Heilige Geest, de derde persoon van de Godheid, die op de Pinksterdag in al Zijn volheid kwam, om in de Gemeente woning te maken en die Gemeente aan te gorden met kracht van omhoog. Om iedere gelovige afzonderlijk en de Gemeente als geheel, stand te doen houden in Christus, om Christus aan te doen in al Zijn kracht.

Vandaar dat Paulus het ons ook zo duidelijk zegt en het op ons hart drukt in Ef. 5:15-18. *“Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad. Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is. En bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Heilige Geest”*.

In onze vertaling staat *“wordt vervuld”*, maar in het Grieks wordt hier een vorm gebruikt, die een voortdurende handeling aanduidt, zodat er eigenlijk zou moeten staan: *“weest van ogenblik tot ogenblik vol des Geestes”*.

Ook in Ef. 6:10, waar staat *“weest krachtig in de Here”* wordt in het Grieks diezelfde vorm gebruikt, en daar zou dus moeten staan *“laten wij ons voortdurend door de Here laten bekrachtigen”*. U hebt er immers niets aan als u gisteren of eergisteren vol van de Heilige Geest was en vandaag niet!

De duivel gunt zich geen rust, die is wel waakzaam en voortdurend bezig; hij staakt zijn aanvallen niet. Maar waar het kind van Gods vol van de Geest is, daar moet de boze ogenblikkelijk wijken. In 1 Joh. 4:4 staat: *“Gij zijt uit God, kinderkens, gij hebt hen overwonnen; want Hij, die in u is, is meerder dan die in de wereld is”*. Christus in ons, de hoop der heerlijkheid, maar dan ook blijvend, vol van de Geest.

Laten wij nu gaan zien, hoe de Heilige Geest was in het leven van de Here Jezus. Hij is ons immers ten voorbeeld, zodat wij in Zijn voetstappen zullen gaan, Hem zo zullen volgen.

De Here Jezus, hoewel Hij de enige Zoon van God is en met de Vader en de Heilige Geest eeuwig God is, kon in Zijn aardse leven niets doen, zonder de hulp van de Heilige Geest. Het eerste werk, dat nodig was voor de Here Jezus, om als aards mens in deze wereld te kunnen leven was, dat Hij door de Heilige Geest verwekt werd in de moederschoot van de maagd Maria.

Immers, als Maria vraagt: *“Hoe zal dat geschieden, daar ik geen omgang met een man heb”*? Dan zegt de engel Gabriël: *“De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen”*. Alles wat tot leven wordt gewekt, geschied door de Geest van God. God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest werken volkomen samen en nooit is er één uitgesloten, dat kan niet, want het is één God.

Als God de Vader in het begin de aarde wil scheppen met alles wat daarop is, dan is dat scheppingsplan vanuit de Vader; Hij is de initiatiefnemer. Dan gaat God de Zoon als het Woord vorm geven aan die schepping; Hij gaat de materie vormen. Wij lezen eerst, hoe de Geest zweefde over de wateren, de Geest van God, de adem van God, uitdrukkingen voor Gods Geest, die aan alle schepselen leven geeft.

Zo is het ook bij de schepping van de eerste mens. Als God de Vader zegt: *“Laat ons mensen maken”* dan heeft Hij een samenspraak met Zijn Zoon en met de Heilige Geest. *“Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis”*.

Daarna zien wij hoe de Here God, dat is de Zoon, uit het stof der aarde een lichaam formeerde en dan komt de adem uit God: Gods Geest blaast in dat menselijke lichaam een geest van leven en zo wordt Adam een levende ziel. Gods Geest roept in Psalm 104:29-30a. *“verberg Gij Uw aangezicht, zij worden verdelgd, neemt Gij hun adem weg, zij sterven en keren tot hun stof; zendt Gij Uw Geest uit, zij worden geschapen”*.

Als dat al bij het natuurlijke leven zo is, hoeveel te meer bij het waarachtige eeuwige leven, het geestelijke leven. Toen de Here Jezus op aarde kwam, moest Hij eerst een sterfelijk mens worden, gelijk geschreven staat hoe Hij een lichaam aannam, aan dat van de zonde gelijk – Zelf zonder zonde – om voor onze zonde te kunnen sterven op Golgotha.

Hij moest Zich eerst vereenzelvigen met ons Adamsgeslacht en aan ons gelijk worden. Zo kreeg Hij aards leven, doordat de Heilige Geest Hem door Zijn geboorte een lichaam schonk.

Maar, prijst God, Hij heeft in Zijn lichaam onze zonden en ook de zondaar mee gekruisigd en in Zijn kruisdood weggedaan en begraven, opdat die zondaar wedergeboren (opnieuw geboren) zou kunnen worden, nadat hij eerst met Christus gestorven is, om als een nieuwe mens te verrijzen, als de geestelijke mens, de eeuwige mens, die volkomen naar het beeld van God is geschapen, naar de wil van God.

Uit God kwam het initiatief; Jezus, de Zoon, had de vorm er al aan gegeven door in Zijn lichaam de zonden en de zondaar weg te doen in het graf. Daarna zien wij Hem verrijzen (geboren worden) op de Paasmorgen, als het Hoofd van de nieuwe schepping, de nieuwe Mens.

Het staat duidelijk geschreven; denk u maar aan Rom. 8:11. *“En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de dode heeft opgewekt, in u woont.....”*. Het is weer door de Geest van God, dat de nieuwe Mens verrees (geboren werd), Christus in Zijn verrijzenis als het Hoofd van de nieuwe schepping.

Daarom, mijn broeders en zusters, elke evangelieverkondiging - hoe goed ook bedoeld - waar de Heilige Geest niet werkt aan de harten, is tevergeefs. Er worden wellicht enkele “godsdienstige” mensen verwekt, maar er komen geen kinderen Gods uit voort, die wedergeboren worden.

Wat gebeurde er bij werkelijke vruchtbare evangelisatiecampagnes? Zondaren bekeerden zich waarachtig onder tranen en werden verbroken, omdat de Heilige Geest hen overtuigde van zonde en van ongerechtigheid. Zo kwamen ze verbroken aan de voeten van Jezus, omdat de Heilige Geest ze greep. Zij zagen en aanvaardden, dat zij zo niet voor Gods aangezicht konden bestaan. Als de Heilige Geest komt, zegt de Here Jezus, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel.

Hoe kwamen die vruchtbare evangelisatiecampagnes dan tot stand? Gezegende tijd van de eeuw die achter ons ligt; omdat enkele mannen en vrouwen aangeprengd werden door de Geest van het gebed. Zij begonnen te bidden, aanhoudend te bidden, dag en nacht, op hun knieën, weken en soms maanden lang. Dan brak Gods Geest door. Als dan de boodschap werd gebracht, was die geladen met heilig Godsvuur.

Dan waren de woorden niet slechts kennis van de Schrift en boodschap van het heil; zij waren niet geleerd en ingestudeerd, maar *“zoals de Geest het hun gaf uit te spreken”*. De Heilige Geest, die was brandende in hen. Er waren vaak nachten van gebed, waarbij de Heilige Geest hun hart in vuur zette en hun ook een vurige tong gaf. Die woorden waren Geest en leven en versloegen de zondaars, die door Gods Geest overtuigd werden, omdat de Geest des Heren hun de adem van Zijn mond aanblijes. Wie kan dan nog bestaan!

Och, vandaag worden in de hele wereld evangelisatiecampagnes gehouden en daar ben ik natuurlijk blij om. Hoe meer de boodschap nog verkondigd wordt, hoe beter. Hoe meer er getuigd wordt van het heil in Christus, hoe heerlijker. Maar weet u wat eraan ontbreekt? Het gaat allemaal zo mechanisch, zo organisatorisch. Men belegt een grote campagne, men nodigt de beste sprekers uit, goede evangelisten naar hun idee, men huurt goede zangers en zangkoren, om het maar tot een succes te maken.

En wordt het een succes? Nee, nooit en te nimmer! God is Heer. Het is niet door kracht, noch door geweld, maar het zal door de Geest van God geschieden. Arme Christelijke wereld van vandaag, die de waarheid is kwijtgeraakt! Hoewel Hij Gods Zoon was, kon de Here Jezus niets doen, dan alleen door de Heilige Geest.

Dan komt er nog dat verschrikkelijke bij, dat men die grote campagnes gaat financieren door oproepen tot financiële bijdragen; ik noem het maar bedelcampagnes. Er wordt tegenwoordig zoveel gedaan op basis van het zakelijke, maar waar het om gaat, dat ziet men niet meer. Er wordt veel geld bijeengebracht, veel vergaard, maar voor velen is het gewetensgeld maar dat is God een gruwel.

De Here Jezus zegt in Openbaring 3:18. *“...raad Ik u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is”*.

Dat is het goud van de heerlijkheid Gods. De Here Jezus kreeg het aardse leven door Gods Geest en ook het verheerlijkte leven, als de verheerlijkte Mens, Die zit aan de rechterhand Gods. Wij kunnen niet met minder af!

Het tweede werk van de Heilige Geest in het leven van de Here Jezus is, dat Hij ook werd gedoopt in de Heilige Geest. Toen de Here Jezus in de Jordaan gedoopt werd en Zichzelf als een volkomen offer op het altaar legde, en Zich ging wijden aan de grote opdracht van Zijn Vader, om diens wil te doen, toen gaf Hij dat te kennen in die doop, doordat Hij, de Reine, de Heilige, Zich vereenzelvigde met de zondaars, die tot Johannes kwamen om in de Johannes doop belijdenis van zonden te doen en vergeving van zonden te ontvangen.

Zo gaf Hij Zich volkomen aan de wil van de Vader over. Toen ging de hemel open en kwam de Heilige Geest op Hem en bleef op Hem. Dat staat er enige keren. Hij, die ontvangen was uit de Heilige Geest, werd nu ook gedoopt in de Heilige Geest en ook vervuld met de Heilige Geest. Anders zou Hij dat grote werk niet kunnen doen.

Ik wil het zo zeggen: Er bestaan twee koninkrijken, het Koninkrijk van het Licht, van de Vader, van de hemel, het Koninkrijk ook van de Zoon Zijner liefde, en het andere koninkrijk, het koninkrijk van de duisternis, van satan. Beide koninkrijken worden beheerst door de heerschappij, die erover staat. Gods Koninkrijk, waarvan Jezus Christus de Heer is, die ook eens de gezalfde Koning zal zijn, staat onder de heerschappij van de Heilige Geest.

Het andere koninkrijk staat onder de heerschappij van de geest van satan, zoals het duidelijk staat in de brief van de Efeziërs. Paulus zegt in Ef. 2:1-3. *“Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop deze wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, - trouwens ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorn”.*

Dus ook die vrome Jood, die vrome Saulus, die onberispelijk leefde naar de wet. Ik zal trachten het u eenvoudig uit te leggen. Vissen kunnen alleen maar leven in hun element, water. Dat betekent niet, dat ze maar een paar druppels water op hun kop moeten hebben, maar dat ze er helemaal in zijn. De natuurlijke mens en de dieren, ook de vogels heeft God zo geschapen, dat zij in lucht moeten leven, ze hebben zuurstof nodig. Dat is ons natuurlijk element, de lucht.

Wil echter het kind van God werkelijk leven hebben, gezond geestelijk leven hebben, dan moet het leven in het element van de Heilige Geest. Wij moeten letterlijk in die Geest ingedoopt worden, zodat die Geest ons omvat en wij met die Geest ook zullen doordrenkt worden.

Vóór het kruis was dat voor mensen uit Adam niet mogelijk. Gods Geest rustte soms wel op hen, vervulde hen soms voor een bepaalde taak, maar ingedompeld worden in het element van Gods Geest, zó dat zij volkomen en altijd leefden in de Geest, dat was niet mogelijk, zolang het zonde probleem, de vijandschap met God, niet was opgelost.

En dan zien wij de Here Jezus: als Hij Zich als volwassen mens geheel ten dienste van Zijn Vader stelt, om op deze aarde en vooral in deze boze wereld Zijn geweldige opdracht te kunnen uitvoeren, het werk te kunnen doen, moet Hij niet alleen vol van de Geest zijn, maar ook helemaal in die Geest in zijn gegaan. Dat gebeurde na de doop in de Jordaan.

Zo kon Hij dat grote werk volbrengen. Getuigt Hij het niet zelf: *“Als Ik de demonen uitwerp of de zieken genees, dan is het Koninkrijk Gods bij u gekomen”.* Ja, wonderbaar; waar Gods Geest zo Gods kinderen kan opnemen, daar is het Koninkrijk Gods, daar heerst de Geest van God en daar is pas Goddelijk leven mogelijk in al zijn facetten.

De Here is de eerste. Hij heeft het werk volbracht en het zondeprobleem opgelost en de vijandschap met God weggenomen. Hoe heeft Hij dat kostbare offer gebracht?

In eigen goddelijke kracht? Neen: Hebr. 9:14. *“...hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God heeft gebracht, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen”.*

Door de eeuwige Geest heeft Hij Zich als een smetteloos offer aan God gebracht. Daarom kon Hij een volmaakte dienst doen, Hij leefde in de Geest en zo was het de Vader, die de werken door Hem deed en Zijn woorden door Hem kon spreken. Niets deed de Here Jezus uit Zichzelf, Hij bleef in Zijn God en Vader en Hij liet Zich door de Vader de weg wijzen die Hij moest gaan.

Hij kreeg de aanwijzing door Gods Geest en Hij keek op tot God de Vader, welke woorden Hij moest spreken. Alle wonderwerken geschieden door de kracht van Gods Geest. Ook in Zijn verzoeken en beproevingen bad Hij, zag Hij op tot de Vader; dan werd Hij door de Vader gesterkt. Daardoor is Hij een voorbeeld voor ons geworden. Hoewel Hij het God zijn niet al een roof heeft geacht, heeft Hij Zichzelf ontledigt, heeft Hij de gestalte van een dienstknecht aangenomen en is dus aan ons mensen gelijk geworden. Hij was gehoorzaam aan de Vader.

Hij bleef in de Vader en kende Hem in alles. Vader, wat wilt U dat Ik doen zal? Waar wilt U Mij heen leiden? Wat moet Ik zeggen, wat moet Ik doen? Wandelen in de Geest; zo moeten ook wij blijven in de Zoon; daarom kwam ook Gods Geest, opdat wij in dat wondere goddelijke element van de Heilige Geest hier op aarde zouden kunnen leven, in deze boze wereld.

Dat is wonderbaar apart gezet zijn. Straks op de nieuwe aarde zal Gods Geest uitgestort zijn op alle schepselen. De Gemeente is eersteling en later wordt Gods Geest ook uitgestort op het gelovig overblijfsel uit Israël en dan wordt Israël gedoopt in de Heilige Geest. Daarna kan dan ook het Koninkrijk op aarde komen. En met Israël zullen nog velen uit de heidenen, die tot waarachtig geloof komen, in de Heilige Geest gedoopt worden.

Dan zijn wij in staat staande te blijven, ja zelfs om in het offensief te gaan! Overdenk deze dingen. Velen denken, dat men om een vruchtbare dienst te kunnen doen, eerst een bepaalde ervaring van de Heilige Geest gehad moet hebben, daarna kan men het dan wel alleen af!

Wel, broeders en zusters, dan begint het pas! Toen de Here Jezus gedoopt was in de Jordaan en gedoopt was in de Heilige Geest, toen dreef Gods Geest Hem de woestijn in, toen werd Hij door de Heilige Geest in de woestijn geleid, geleid zelfs in zware beproeving. Dat moet Gods kinderen eerst geleerd worden.

Velen denken al direct uit te kunnen gaan voor de Heer en alles voor de Heer te kunnen doen. Maar hebben ze al geleerd om door de Heilige Geest geleid te worden? En eerst vol van de Geest te zijn? Daarna leren wij door de Geest, om in beproeving geleid te worden door Gods Geest en dan kan pas een wonderbaar, vruchtbaar, goddelijk werk geschiedde. Dan worden satans werken verbroken. Want Jezus Christus is Overwinnaar!

Laten wij nu lezen 2 Tess. 2:1-17. *“Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van [onze] Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak. Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.*

Herinnert gij u niet, dat ik, toen ik nog bij u was, u dit meermalen gezegd heb? En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt. Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden

kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevalen hebben gehad in de ongerechtigheid.

Maar wij behoren God te allen tijde om u te danken, door de Here geliefde broeders, dat God u als eerstelingen Zich verkoren heeft tot behoudenis, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u ook door ons evangelie geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Here Jezus Christus. Zo dan, broeders, staat vast en houdt u aan de overleveringen, die u door ons, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, geleerd zijn. En Hij, onze Here Jezus Christus, en God, onze Vader, die ons heeft liefgehad en ons eeuwige troost en goede hoop door zijn genade verleend heeft, trooste uw harten, en make ze sterk in alle goed werk en woord”.

Door Gods Geest gedreven, moest Paulus deze brief schrijven aan de Gemeente te Tessalonica, omdat daar al in zijn dagen valse leraars en profeten optraden, die trachten Gods kinderen in onrust te doen komen. In het tweede vers staat: *“..dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting (dat was dus een profetie, die echter niet uit Gods Geest was), hetzij door een prediking (die ook niet uit de Geest des Heren was, noch naar het Woord), hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak”.*

De dag des Heren, dat is de dag, wanneer de Here komt om gericht te houden met verschrikkelijke dingen, die over de goddeloze wereld zullen komen. Dan doet Paulus nog eens heel goed uit de doeken, hoe de volgorde van de gebeurtenissen zal zijn en wij gaan dat nog eens aandachtig doorlezen.

In vers 7 zegt Paulus: *“want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking”.* Al in de dagen van Paulus was de geest van satan en de antichrist aan het werk om afval te bewerken onder Gods volk en Gods kinderen en wij lezen dan ook, dat hij daar voor een deel in slaagde. Zij, die afvallen, kunnen dat echter nooit aan de Heer verwijten, doch alleen aan zichzelf.

De Here Jezus heeft het al gezegd in het Lucas evangelie (8:13), waar Hij de gelijkenis van de zaaier geeft. Hij is immers de zaaier, die óók door Zijn dienstknechten het ware zaad, het Gods zaad uitstrooit, het evangelie van de behoudenis. In dat dertiende vers zegt Hij, dat er ook zaad op de rotsbodem valt en dat zijn zij, die het Woord, zodra zij het horen, met blijdschap ontvangen. Ja, ze ontvangen het evangelie met blijdschap, maar ze hebben geen wortel, geen diepgang, ze volgen niet werkelijk de Heer.

Zij geloven voor een korte of langere tijd, maar in een tijd van beproeving worden ze afvallig. Het aannemen van de Here Jezus betekent, dat wij Hem dan ook navolgen. Wij zijn dan discipelen van de Heer en wij zullen Zijn kruis op ons nemen, en Hem volgen. Ook tijdens Jezus aardse leven zien wij al hoe een gedeelte afviel van hen, die naar Hem luisterden. Joh. 6:66: *“Van toen af keerden vele van Zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede”.*

Waarom? Om het Woord, dat Hij sprak. Dat was voor hen *“een harde rede”*, want het betekende dat men moet sterven aan zichzelf, dat men de oude mens met al zijn praktijken moet afleggen en Christus aandoen.

Wij lezen daar verder, hoe de Here Jezus aankondigt, dat er één onder Zijn apostelen zou zijn, die zou afvallen. Vers 67: *“... Gij wilt toch ook niet weggaan? Simon Petrus antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven; en wij hebben geloof en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods. Jezus antwoordde hun: Heb Ik niet u twaalven uitgekozen? En een van u is een duivel. Hij bedoelde Judas, de zoon van Simon Iskariot; want die zou Hem verraden, één uit de twaalven”.*

De afval begon dus al in die dagen. Handelingen 1 vertelt ons over de definitieve afval van Judas en daar wil ik u even op wijzen. Ook nu is die geest der wetteloosheid, de geest van de antichrist aan het werk om afvalligen van het geloof te maken. En deze afval loopt tenslotte uit op DE afval, de grote afval die gaat komen, maar die er nu nog niet is.

Daar was Judas eigenlijk de eerste van. Wij weten, wat er met Judas gebeurde. In Joh. 13:27 lezen wij over hem, dat ook hij daar aan de Avondmaalstafel is.

Jezus geeft Judas Simon Iskariot een stuk brood en na dit stuk brood voer de satan in hem. *“Jezus dan zeide tot hem: Wat gij doen wilt, doe het met spoed”*. Judas kwam tot de definitieve afval, waarvan geen terugkeer meer mogelijk was, want er kwam een absolute scheiding.

Als wij nu terugkeren naar het Woord uit de Schrift, waar Paulus spreekt over *“de afval”*, dan wordt dát daarmee bedoeld. 2 Tess. 2:3: *“Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet dé afval komen”*.

Hier gebruikt Paulus een bijzonder woord. In het Grieks betekent het *“apostasia”* afval en *“to apostasion”* betekent een definitieve scheiding, zoals b.v. tussen echtlieden tot stand kan komen. Dit Griekse woord betekent ook *“oproer”*. Wanneer zou deze absolute scheiding plaatsvinden, wanneer zou die afval een feit worden? Als er een definitieve scheiding komt en die komt, wanneer de ware Gemeente, de getrouwe kinderen Gods voor altijd worden verenigd met hun Heer en Bruidegom.

De ontrouwe, hoererende gemeente van de wereld verenigt zich op aarde met de antichrist. Dát is de afval, waarvan het Schriftgedeelte spreekt in vers 11 van 2 Tess.: *“En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven (de leugen is de antichrist tegenover Jezus, de Waarheid), opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid”*.

De afval komt dus niet, zolang de ware Gemeente hier nog op aarde is en wel om de eenvoudige reden, dat de antichrist zich dan niet kan openbaren. 2 Tess. 2:6-7-8a: *“En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts, totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren”*.

Wat hem weerhoudt is Gods Geest in de Gemeente van Jezus Christus. Van Godswege is aan de antichrist een tijd gesteld. Paulus spreekt hier van de weerhoudende macht en dat die weerhoudende macht aanwezig is vanaf de aanvang van de Gemeente op de Pinksterdag, totdat zij wordt verenigd met haar Heer en Hoofd. Hij wijst daar al op in het eerste vers: *“Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van [onze] Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem”*.

Die gaat daaraan immers vooraf! Een komst, die voorafgaat aan de komst, waar Paulus later over spreekt in vers 8: *“Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt”*. Dit is een aanhaling uit de profeet Jesaja (Jes. 11:4b). Als Jezus op aarde komt om Israël en de volken te richten *“en met de adem Zijner lippen de goddeloze doden”*.

Daarom zegt Paulus: laat je niet in verwarring brengen, dat kan nu niet gebeuren; zolang de ware Gemeente nog hier op aarde is en door die Gemeente de volheid van Gods Geest aanwezig is, zolang zorgt die Goddelijke macht ervoor, dat de antichrist zich niet kan openbaren. Hij maakt zich gereed in het verborgene, dat wel. Dit is een belangrijk iets.

Dat Paulus het hier over de Heilige Geest heeft, is wel duidelijk. Want Schrift met Schrift vergelijkende, zien wij dat het altijd de Heilige Geest is, die als weerhoudende macht werkzaam is. Dat was ook al zo in de dagen van voor de zondvloed. Toen was er ook zo'n toenemende goddeloosheid, dat de Heilige Geest Zich moest terugtrekken en het oordeel moest komen. Wij vinden dat duidelijk in Gen. 6:3: *“En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn”*.

In die dagen appelleerde steeds Gods Geest op de gewetens van de mensen, om zich toch te bekeren van hun boze werken; maar de mens schroeide zijn geweten toe en werd steeds schaamtelozer. En dat zegt God: *“Mijn Geest zal niet altoos twisten”* (Statenvertaling). En als Gods Zijn Geest terugtrekt, komt het oordeel.

Zo is het ook in dit tijdperk. Heeft de Here Jezus niet gezegd, toen Hij over Zijn komst sprak: *“Het zal zijn als in de dagen van Noach”*. Wij hebben Israël als voorbeeld. God, die genadig met Israël begon en hen

door Zijn dienstknecht Mozes de prediking bracht van het lam, werd steeds weer door de kinderen Israëls bedroefd. Wij weten allen, hoe de kinderen Israëls in Egypte, voordat ze werden uitgeleid, een lam moesten nemen en slachten en het bloed van dat lam gebruiken om verlost te worden uit de slavernij, het diensthuis van Egypte.

Maar steeds bedroefden ze weer Gods Heilige Geest. Er was steeds afval onder Israël en toch weerhield Gods Geest nog de algehele afval onder hen, door tijdelijke gerichten. Maar eenmaal was de maat vol, waarvan Jesaja spreekt in Jes. 63:10-11a: *“Maar zij waren wederspannig en bedroefden zijn Heilige Geest; daarom veranderde Hij voor hen in een vijand. Hij zelf streed tegen hen”*.

Zo gaat het straks ook, dat zegt Paulus. God wacht tot het laatst, maar op een gegeven ogenblik is de maat vol. Dan trekt de weerhoudende macht, die God uitoefent door Zijn Geest, zich terug met de Gemeente, die bereid is en dan geeft God de overigen over aan de dwaling (2 Tess. 2:11).

Dat is ontzettend. Israël maakte zijn maat vol om als volk, niet alleen hun Messias uit te leveren aan de heidenen en Hem te laten kruisigen, maar ook daarna Gods Geest nog te weerstaan. Toen Gods Geest was uitgestort en de apostelen daarvan getuigenis gaven voor de Joodse raad, zei Stefanus, vol van de Heilige Geest in Handelingen 7:51. *“Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij verzet u altijd tegen de Heilige Geest; gelijk uw vaders, zo ook gij”*.

Wij weten wat er gaat gebeuren: het oordeel werd voltrokken aan Jeruzalem, aan Israël en er breekt een verschrikkelijk tijdperk aan voor het Jodendom, een tijdperk van bijna tweeduizend jaar. *“De toorn is over hen gekomen”*, zegt Paulus, *“tot het einde”*.

Wij willen even stilstaan bij dit afvallen als een waarschuwing voor Gods kinderen. Dat die afval doorgaat, weten wij. Gods Woord zegt het duidelijk. Sla eens even de brief aan Timotheus op, 1 Tim. 4:1. *“Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen”*. Leest u zelf maar verder.

Ook hierin hebben wij Israël als voorbeeld. Mag ik u uit de Schrift laten zien, dat de Here Jezus als Heer en de Profeet Gods alles vooruit ziet en weet. Zoals het met Israël is gegaan, zo zal het ook met de Gemeente hier op aarde gaan. Het loopt er straks dus op uit, dat God Zijn Geest moet terugtrekken, de weerhoudende macht. Maar dan gaan de getrouwen met die Geest mee. Want de Heilige Geest, die op de Pinksterdag werd uitgestort om woning te maken in de waarachtige Gemeente, van die Geest zegt Jezus in Joh. 14:16: *“...en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn”*.

Wanneer dus die Geest Zich terugtrekt, gaat de ware Gemeente met Hem mee. Dan is de scheiding definitief. De getrouwe bruid gaat naar haar Hemelbruidegom, en de ontrouwe, de afvallige, de overspeelster krijgt de ontrouwe, de afvallige, de antichrist, de zoon van de duivel.

Laten wij eens opslaan, waar het in Israël mee begon. Wij gaan naar 1 Sam. 8:5b. Daar komen de oudsten van Israël tot Samuël en zeggen: *“...stel nu een koning over ons aan om ons te richten, als bij alle andere volken”*.

Israël wil gelijk zijn aan de andere volken, geen afgezonderd volk meer, maar wereldgelijkvormigheid. Datzelfde wordt nog eens herhaald, want Samuel begint hen te waarschuwen; maar voor de tweede maal zeggen ze in ver 19-20: *“Nee, toch moet er een koning over ons zijn; dan zullen ook wij zijn als alle andere volken”*.

Vandaag zijn er vele Christenen, die willen zijn als de mensen van deze wereld. Zij kleden zich als de mensen van deze wereld en ze hebben hun vriendjes van de wereld en gaan aan hun feestjes meedoen. Daar begint het mee. De Here Jezus spreekt daarvan in de zeven zendbrieven uit het boek *“de Openbaring”*. Deze zeven zendbrieven omvatten de gehele kerk- of Gemeentegeschiedenis. (lees het seminar “zendschrijven Openbaring”)

Het begint al in Pergamum. Openbaring 2:12: *“En schrijf aan de engel der gemeente te Pergamum”*. In het woord *“Pergamum”* kan men een afleiding vinden van wat letterlijk deze naam betekent: *“huwelijk*

aangaan met de wereld". Dat is ook gebeurd. Want toen keizer Augustinus zogenaamd tot geloof kwam, kreeg hij erezitting in de vergaderingen. Toen kreeg het Christendom vrijheid van godsdienst en werd het tot staatsgodsdienst gemaakt. En dat is uitgelopen naar allemaal wereldse plaatselijke Gemeenten (stichtingen), terwijl Jezus zegt dat de Gemeente een organisme is. (lijnrecht tegenover elkaar organisme-organisatie)

Jezus zegt in vers 13: *"Ik weet, waar gij woont, daar waar de troon des satans is"*. Wat betekent dat? Satan is de vorst dezer wereld, dat betuigt Jezus vele malen in het evangelie naar Johannes. Satan is de vorst dezer wereld. En in plaats van dat de Gemeente vreemdelingen en bijwoners zijn op aarde, gaan ze van de wereld haar woonplaats maken.

Die wereld, waar de troon van satan is, om het maar zo aangenaam mogelijk te hebben, worden ze eveneens gelijkvormig aan deze wereld. En dan gaat de geest der wetteloosheid, die in Paulus dagen al reeds werkzaam was, verder om zich heen grijpen.

In Openbaring 2:14 zegt Jezus: *"Maar ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers eten en hoereren"*. U kent die geschiedenis van Bileam wel, die door satan wordt gebruikt. Hij is zelf ook een wetteloze, een profeet, die een type is van de antichrist.

Bileam echter kan Israël niet vervloeken, maar hij geeft Balak wel zijn Bileamsraad: je moet ze niet bestrijden, want dat win je toch nooit, omdat God voor hen is. Maar nodig hen uit op je feesten en laat daar vooral de mooiste vrouwen en meisjes bij hen komen, dan zullen ze wel afhoereren en dan is Gods kracht van hen geweken. Ja, satan weet dat hij alleen door afval macht kan krijgen. U weet wat daar gebeurde: eerst wereldgelijkvormigheid, dan een stukje verder en ze gaan afgodenoffers eten en afhoereren.

In het volgende zendschrijven aan Thyatira zien wij, hoe de afgoderij een ereplaats krijgt in de Gemeente. Openbaring 2:20: *"Maar ik heb tegen u, dat gij de vrouw Izébel laat begaan, die zegt, dat zij een profetes is, en zij leert en verleidt Mijn knechten om te hoereren en afgodenoffers te eten"*. Izébel, de profetes van Baäl. Wij zien bij Israël al niet anders. Het begon met wereldgelijkvormigheid en dan in afgoderij vervallen en in hoererij.

Wat krijgt de profeet Ezechiël van God geopenbaard? De tempel van Salomo stond nog op zijn plaats, die tempel, die zo heerlijk ingewijd werd, waar God Zelf in kwam wonen met Zijn heerlijkheid, zodat de priesters niet konden blijven staan wegens de heerlijkheid van de tegenwoordigheid van de Heer. In de hoofdstukken 8 en 9 van het boek Ezechiël lezen wij het verschrikkelijke, dat God die tempel moet verlaten, ja, dat Hij Jeruzalem moet verlaten. U moet die hoofdstukken maar eens goed lezen. God kon er eenvoudig niet meer blijven.

En wat lezen wij in de zevende brief, die aan Laodicea? Waar gaat het met de Gemeente naar toe? Eerst wereldgelijkvormigheid, dan afgodendienst en dan, in Laodicea, moet de Here Jezus zeggen: *"Zie, ik sta aan de deur en ik klop"*. Deze tekst wordt vaak als evangelisatietekst gebruikt; dat kan men wel doen, maar dan rukt men die tekst wel heel erg uit zijn verband. Het gaat hier om Zijn Gemeente op aarde en daar is Jezus niet meer in! Hij staat buiten de deur van Zijn eigen Gemeente! Dat is ontzettend!

In die Gemeente, in die kerk zingen ze God lofliederen en zingen ze Christus lofliederen, ze bidden in Jezus naam en ze verkondigen een Jezus, maar Zelf staat Jezus buiten en kan niet binnenkomen, om de eenvoudige reden, dat Hij verdreven is door hun wereldgelijkvormigheid en afgodendienst. Jezus kan daar niet zijn, zoals God niet meer in de tempel van Salomo kon blijven.

Een ontzettende toestand en ze weten het zelf niet eens. *"..en gij weet niet"*, zegt Hij in vers 17: *"Omdat gij zegt: Ik en rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte"*. Ze weten niet eens, dat Christus al buiten de deur staat! Afval! Hoe komt dat nu zo?

Het antwoord geeft de Schrift duidelijk; de oorzaak ligt al in wat wij in de eerste zendbrief vinden. Daar is nog een ijverige Gemeente, die zich zuiver houdt in de na apostolische tijd. Maar er ging iets mis.

Wat? Openbaring 2:4-5: *“Maar ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verzaakt hebt. Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe (weder) uw eerste werken”.*

Het komt, omdat Jezus Christus niet de eerste plaats heeft in de harten van Zijn kinderen. Het komt, omdat wij Hem niet al de liefde van ons hart geven, al de liefde van onze geest en ziel. Hem, die het zo waard is om lief te hebben. En wij kunnen Hem liefhebben, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Wat Hij voor ons gedaan heeft en nog iedere dag voor ons wil doen en doet, Hij de Liefste en Schoonste uit allen. Heeft Hij de eerste plaats in ons hart en leven? Is Hij algenoegzaam voor u?

Als dat zo is, dan hebt u geen behoefte aan wereldgelijkvormigheid, om vriendschap met deze wereld te hebben, om met deze wereld mee te doen, aan zijn festiviteiten, aan zijn politiek, aan zijn sporten, die afgoderij zijn, zoals Paulus al waarschuwt in 1 Tim. 4:8. *“de oefening van het lichaam is tot niets nut, maar de oefening van de godsvrucht, dat is voor eeuwig”.*

Is de Here Jezus niet algenoegzaam voor u? Mogen wij, als Zijn getrouwe kinderen, al niet in een wonderbare renbaan lopen, met heerlijke toeschouwers, zoveel toeschouwers, als het grootste stadion niet kan bevatten! Weet u dat? Wij zijn een schouwspel geworden voor engelen en mensen. Wie zien op ons? Alle engelen Gods en ook de engelen van de duivel. En al de ontslapen heiligen zijn ook toeschouwers, zij zien op ons: hoe wij hier onze loop lopen, daarbij ziende op onze Overste Leidsman en Voleinder van het geloof.

Want Paulus zegt, dat zij lopen om een vergankelijk erekrans: ja vandaag hebben ze een wereldrecord gevestigd en morgen, of een half uur later is er al weer iemand anders die het in een duizendste seconde sneller doet en weg is het wereldrecord. Zo gaan ze maar door, als zondige mensen de eeuwigheid in. Paulus zegt: *“wij om een onvergankelijke erekrans”.* Daarom zegt hij: *“ik loop dan ook niet zo maar in de blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat. Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang”*

Paulus zegt dat hij niet anders kan, omdat hij door God gegrepen is. Bent u door Hem gegrepen? Dan hebt u geen behoefte aan het vuil en drek dat de wereld biedt. Hij is genoeg voor mij. Dan komen wij ook niet tot afgoderij want ÉÉN heeft heel ons hart, ÉÉN bezit heel ons hart, onze gedachten, heel ons streven. Hij trekt ons, zoals de bruid het in het Hooglied zegt: *“Trek mij achter u aan”.* Hebt u wel eens goed de liefde van de Heer geproefd?

Jezus gaat straks met een reine en trouwe bruid de hemel in, maar de heilige eis van de Hemelbruidegom is, dat wij Hem onverdeeld toebehoren, met een onverdeeld hart; dat wij ons geheel aan Hem toewijden met een loutere, eenvoudige toewijding. Dat bewaart ons ook voor zonde en ongerechtigheid.

Laten wij dit ter harte nemen. Jac. 4:3-5 zegt: *“Gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen. Overspeligen, weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God. Of meent gij, dat het Schriftwoord zonder reden zegt: De Geest, die Hij in ons deed wonen, begeert Hij met jaloesheid”.*

Het is Gods Geest, die ons geschonken is, tot het geloof in Jezus Christus; die ons die liefde Gods heeft geopenbaard, aan ons oog en hart. Dat God alzo lief deze wereld heeft gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven. Wie Jezus aanschouwt, aanschouwt immers de Vader! En als wij Hem dan aanschouwen, eerst aan het kruis: wat Hij voor ons gedaan heeft, hoe Hij uit liefde voor ons Zijn kostbaar leven gaf en Zijn bloed uitstortte als een losprijs, hoe Hij in onze plaats ging staan en letterlijk Zich geheel en al aan ons gaf.

En als de Heilige Geest ons die liefde eerst geopenbaard heeft van God en van Zijn Zoon en wij buigen voor deze liefde, wat gebeurt er dan? Dan komt Zijn Geest in ons en dan wordt de liefde Gods in onze

harten uitgestort. Dat zegt Paulus in Rom. 5:5-6. *“...en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons gegeven is, zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven”*. En Gods Geest wil ons nu leiden.

In het begin van dit seminar spraken wij over het leven door de Geest, die wij eerst moeten ontvangen door een doop met die Geest, maar bovenal geleid door die Geest.

Door de Geest, die in deze wereld werkt, de wereld, die steeds meer beslag op ons wil leggen. Of zien wij van alles af om ons heen en zien wij op Hem, die meer waard is dan alles wat hemel en aarde maar kan bevatten?

Laten wij deze dingen ter harte nemen. Er is zo'n hang vandaag onder het volk van God om mee te doen met de dingen van deze wereld; op elk terrein infiltreert de geest van de wetteloosheid. De Heer wil Zijn Gemeente thans bereiden, een geheiligd volk, een afgezonderd volk voor Hem.

Ik noem u nog twee plaatsen uit het Nieuwe Testament. Wij gaan allereerst naar 2 Petr. 3:17-18, waar Petrus het ook over deze dingen heeft. *“Geliefden, daar gij het nu van tevoren weet, weest op uw hoede, dat gij niet, door de dwaling der zedelozen meegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid; maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus”*.

De volgende tekst kunnen wij vinden in Hebr. 3:12-15. *“Ziet toe, broeders, dat bij niemand uwer een boos, ongelovig hart zij, door af te vallen van de levende God, maar vermaant elkander dagelijks, zolang men nog van een heden kan spreken, opdat niemand van u zich verharde door de misleiding der zonde; want wij hebben deel gekregen aan Christus, mits wij het begin van onze verzekering tot het einde onverwikt vasthouden. Als er gezegd wordt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet, zoals bij de verbittering”*. Overdenk dit!

Mijn broeders en zusters, de tijd is kort! Vele antichristussen staan reeds op. En vele komen uit de Gemeente, staat er in Johannes. De antichrist is niet alleen een afvallige Jood, hij is ook een afvallige Christen. Judas was een afvallige apostel. *“Zij zijn uit ons midden uitgegaan”*, zegt Johannes, *“maar ze waren uit ons niet”*.

Wat er in deze wereld gebeurt is zo verschrikkelijk. Wij zullen dan ook niet lang meer hier zijn. Maar laten wij dan ook zorgen, dat wij standvastig blijven, bovenal, dat wij in de eerste liefde blijven. Misschien hebt u die nog nooit werkelijk bezeten, dat weet ik niet. Misschien bent u de eerste liefde wat kwijtgeraakt. Maar de Heer wil ons deze liefde schenken, als wij Hem zien zoals Hij is: dan is Hij ALLES.

Dan kan ik eenzaam zijn en toch niet eenzaam. Dan kan ik verlaten worden door iedereen en toch niet verlaten zijn. Dan kan ik het moeilijk hebben in beproevingen, maar Hij is bij mij en Hij is genoeg! Zijn liefde is het hoogste. Liefde is sterker dan de dood, want liefde doet dood en graf overwinnen. Wij weten, dat wij bij Jezus zijn en bij Hem alleen!

Laten wij lezen Ef. 4:17-24: *“Dit zeg ik dan en betuig ik in de Here, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart. Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de losbandigheid om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid. Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen. Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus, dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid”*.

Vervolgens Matt. 7:13-14: *“Gaaf in door de enge poort, want wijf is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden”*.

Bij het voorgaande zijn wij uitvoerig ingegaan bij de afval. In 2 Tess. 2:3 schrijft Paulus: *“Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs”*.

Wat bedoelt de Schrift met *“de zoon des verderfs”*? Ik wil nu met u ingaan op de betekenis van het woord “verderfs”, want wij komen het ook tweemaal tegen in de bovengenoemde Schriftgedeelten.

In Ef. 4: 22 staat: *“Dat gij wat uw vroegere wandel betreft de oude mens aflegt, die ten verderve gaat”* en in Matt. 7 het woord van de Here Jezus Zelf, als Hij spreekt over de twee wegen. *“Ga in door de enge poort, want wijd is de poort, die tot het verderf leidt, en velen zijn er die daar door ingaan...”*.

Het woord “verderf” staat hier in tegenstelling tot het woord, tot de betekenis van het waarachtige leven. Zo vinden wij het in het Nieuwe Testament en trouwens ook door de hele Bijbel, twee tegengestelde wegen, die de mens bewandelen kan.

Er zijn echter ook twee tegengestelde toestanden, waarin de mens zich kan bevinden: of de ene, of de andere. Dat komt duidelijk tot uitdrukking in Fil. 1:28, waar Paulus spreekt over de tegenstanders van Christus, van het evangelie der waarheid. *“...zonder dat gij u in enig opzicht door de tegenstander laat beangstigen. Hierin is voor hen een aanwijzing van hun verderf (hun toestand is een verderfelijke toestand) doch voor uw behoud”*. Het kind van God, dat deel heeft gekregen aan Christus, heeft al de toestand van leven, van behoud, en dat van Godswege. Wij gaan daar later dieper op in.

Er bestaan ook twee tegengestelde diensten, waaraan de mens dienstbaar is, hetzij aan de ene, hetzij aan de andere. Wij vinden dat in Gal. 6:7-8. *“Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie op de akker van zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten, maar wie op de akker van de Geest zaait, zal uit de Geest eeuwig leven oogsten”*. Ziet u ook hier die twee tegenstellingen!

De natuurlijke mens, die naar het vlees leeft, bouwt op dat vlees, vertrouwt op dat vlees en op de dingen van de wereld; hij is bezig met de dingen van het vlees en ziet ze, om daarin zijn toekomst te vinden. En dat is verderf. Wij zien dus twee tegengestelde wegen, twee tegengestelde toestanden en twee tegengestelde diensten en dat loopt tenslotte uit op twee tegengestelde bestemmingen, einddoelen.

Zoals de mens in Christus eens naar de plaats gaat, waar hij in alle eeuwigheid zal verkeren met de Heer, met God de Vader en alle heilige engelen, zo gaat de mens zonder Christus naar een plaats waar een eeuwig verderf is, waar satan zal zijn met zijn gevallen engelen, om voor eeuwig in die gemeenschap te verkeren. Een verschrikking!

Deze twee tegengestelde eindbestemmingen staan in 2 Tess. 1:7-9: *“.....bij de openbaring van de Here Jezus met de engelen Zijner kracht, in vlammend vuur, als Hij straf oefent over hen, die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen. Dezen zullen boeten met een eeuwig verderf, ver van het aangezicht des Heren en van de heerlijkheid Zijner sterkte, wanneer Hij komt”*.

Een eeuwig verderf; en wij weten ook precies waar die plaats is, zoals wij de plaats weten van de heerlijkheid, die Gods kinderen wacht, want dat is de hemel en straks de nieuwe aarde.

Slaat u Openbaring 17 maar eens op. Daar vindt u wat er met het beest, dat is de antichrist, de zoon des duivels, die zich straks op deze aarde zal openbaren, gebeuren zal. Openb. 17:8. *“Het beest, dat gij zaagt, was en is niet en het zal opkomen uit de afgrond en vaart ten verderve”*.

Gods kinderen, die in Christus en van Christus zijn, hebben deel aan Hem en varen op ten hemel, zoals Christus ten hemel is gevaren. De antichrist, de zoon des duivels, vaart ten verderve met allen, die zich niet hebben laten redden. In vers 11 wordt het nog eens herhaald: *“En het beest, dat was en niet is, is zelf ook de achtste maar het is uit de zeven en het vaart ten verderve”*.

En waar die plaats van het verderf is, vinden wij in Openb. 19:20. *“En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het*

merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt”.

Daar is de plaats van het verderf, waar ze levend in worden geworpen. In een opstandingslichaam dat niet meer sterven kan, zullen ze daar in het eeuwig verderf zijn, ver van het aangezicht Gods, terwijl Gods kinderen, die in Christus het leven ontvangen hebben, uit genade, door Hem, levend in een opstandingslichaam ten hemel varen, om daar voor eeuwig met Hem te zijn.

“Want wie de Zoon heeft, heeft het leven, maar wie de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet”. In die poel des vuurs, deze verschrikkelijke plaats, wordt ook straks de duivel zelf, de satan geworpen. Openb. 20:10. *“...en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden”.*

Tenslotte lezen wij nog in Openb. 20:14-15. *“En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des Levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs”.* Het komt erop aan, dat onze namen staan geschreven in het boek des Levens van het Lam, dat Zijn leven voor ons wilde geven en ook heeft gegeven.

Wat is de tweede dood? Dat is de dood, waaruit geen opstanding meer mogelijk is. De Here Jezus Zelf spreekt hierover in het evangelie naar Matteüs, wanneer Hij zegt dat Hij straks als Rechter en Koning zal verschijnen met Zijn heiligen. Leest u eens voor uzelf Matt. 25:31-41. in vers 41 staat: *“Dan zal Hij ook tot hen, die aan Zijn linkerhand zijn, zeggen: gaat weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is”.*

Gods kinderen, die nu met de Here Jezus wandelen op de weg des levens, mogen nu al - al is het nog onzichtbaar - een heerlijke gemeenschap hebben met de heilige engelen. Gods kinderen worden dagelijks omringd door Gods heilige engelen, vanaf onze geboorte totdat wij misschien uit dit leven gaan.

De dienst der engelen is een wonderbare dienst. Ik kan hiervan getuigen en mag hiervan getuigen. En straks zullen wij voor eeuwig met hen en met alle zaligen, maar bovenal met God en Christus verkeren. Wat zal dat zijn! Bij deze legioenen van engelen, die, dienstbaar aan God zijnde, ons ook mee willen dienen, dag en nacht!

Nu wil ik u eerst duidelijk laten zien, dat alleen God in Christus beslist wie in het eeuwige leven ingaan en wie in het eeuwige verderf. Niet satan, noch de antichrist beslist of een mens naar het eeuwige verderf gaat. Denkt u daar om; hij gaat daar zelf heen, als God in Christus zal gaan richten. Dat lezen wij duidelijk in Jac. 4:12. *“Eén is wetgever en rechter, Hij die de macht heeft om te behouden en te verderven”.*

Zo zegt de Here Jezus het ook in Matt. 10:28. *“En weest niet bevreesd voor hen, die wel het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden; weest veeleer bevreesd voor Hem, die beide, ziel en lichaam, kan verderven in de hel”.* Ziet u, in de hel zijn de mensen niet zonder lichaam, maar ze hebben een opstandingslichaam, dat niet meer sterven kan. God heeft er geen lust in dat een mens verloren gaat, verdorven moet worden, maar Hij heeft daarin lust, dat zij zich bekeren en de genade aangrijpen, die God in zo'n overvloed van rijkdom gegeven heeft, de genade, die ons is geworden door Jezus Christus.

Er zijn ook nog twee tegengestelde leidslieden: onze Leidsman, die Jezus Christus is, en een leidslid ten verderve, dat is de antichrist en de vele antichristen, die er al geweest zijn, kinderen des duivels. De antichrist wordt in 2 Thess. 2:3b door de apostel Paulus genoemd als hij schrijft: *“...want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs”.* Jezus Christus is de Zoon des behouds, de Leidsman ten leven, de Zoon van God!

De apostel Paulus getuigt hiervan, onbevreesd tegenover het gevaar dat hem bedreigt, als hij spreekt in en bij de tempel van het fanatieke Jodendom. Hand. 3:15. *“...en de Leidsman ten leven hebt gij gedood, maar God heeft Hem opgewekt uit de doden, waarvan wij getuigen zijn”.*

Hij is de Leidsman ten leven, Hij is immers de goede Herder, Die Zijn leven inzette voor Zijn schapen; in tegenstelling tot de zoon des verderfs, die door de profeet Zacharia “*de dwaze herder*” wordt genoemd, die slechts denkt aan moorden, slachten en verderven.

Wij weten uit de Schrift, dat ieder mens, die niet het eigendom is van de Here Jezus Christus, ook geen deel heeft aan de Here Jezus Christus en dus in een verderfelijke staat verkeert.

De natuurlijke mens, onverschillig of hij godsdienstig is of niet, of hij een godsdienstige, vrome Jood is zonder Christus, of een Christen is zonder Christus, is in een verderfelijke toestand en bewandelt een verderfelijke weg en is dienstbaar aan het verderf en is op weg naar de plaats van het verderf.

U leest het in Rom. 3:23. “*Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods*”. Allen hebben gezondigd, of wij nu een godsdienstige Jood zijn of een vroom Christen, maar geen deel hebben aan Christus, zodat Christus niet in ons is door de Heilige Geest, allen hebben gezondigd.

In Rom. 3 tekent Gods Geest de natuurlijke mens en zegt in vers 10-17: “*Niemand is rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; allen zijn afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand die doet wat goed is, zelf niet één. Hun keel is een open graf, met hun tong plegen zij bedrog, addeergif is onder hun lippen; hun mond is van vloek en bitterheid vol; snel zijn hun voeten om bloed te vergieten; verwoesting en ellende zijn op hun wegen en de weg des vredes kennen zij niet*”.

In het Griekse woord voor “*verderf*” zit ook nog een andere betekenis, namelijk “*verwoesting*”. En inderdaad, de weg van het verderf is een weg van verwoesting. De Here Jezus zegt in verschillende evangeliën dat straks de zoon des duivels in de tempel zal gaan zitten en Hij noemt dat “*de gruwel der verwoesting*”, waardoor vele ook verwoest zullen worden.

Daarom, de mens heeft een Redder nodig, welk mens hij ook is. Als God ons niet Zijn Zoon Jezus Christus had gegeven als de goede Herder, die voor ons Zijn leven wilde geven op Golgotha's kruis, dan zouden wij allen in het verderf zijn gekomen, zonder onderscheid. De Schrift zegt ons duidelijk, dat wij door een machtige, Goddelijke ingreep uit deze wereld van verderf zijn getrokken moeten worden en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde.

De apostel Petrus getuigt daarvan als hij spreekt over de redding. 2 Petr. 1:3-4. “*Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst*”.

In de wereld heerst het verderf door de begeerte en de mens is daar een slaaf van, zoals geschreven in 2 Petr. 2:19. “*Vrijheid spiegelen zij hun voor, hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn*”.

Een slaaf moet vrijgekocht worden door een machtige Heer en Goddank, God heeft deze Heer gegeven. Hij, die de Heer der Heren is, die alle macht heeft in de hemel en op aarde, en onder wiens voeten alles gesteld is! Deze Heer der Heren gaf Zijn leven voor ons op het kruis van Golgotha. Deze Heer kocht ons, als slaaf, vrij met de prijs van Zijn kostbaar bloed. Vandaar dat de Heer Zijn leven moest geven.

Het Oude Testament getuigt daar al van, hetgeen wordt aangehaald in Hebr. 11. Hoe kwam het Joodse volk in het verleden vrij uit de strenge heerschappij van hun heer Farao, die zij dienstbaar waren in een vreselijke slavendienst. Zelfs geen gerichten van God, die over Egypte gingen, konden Farao's hart bewegen deze slaven hun vrijheid te geven. Maar God gaf een LAM, dat geslacht moest worden, een vlekkeloos lam, waaraan geen gebrek mocht zijn.

Iedere Israëliet en zelfs ook iedere Egyptenaar, die vrij wilde worden van deze strenge Farao, moest dat lam in zijn huis nemen, slachten, en het bloed ervan aanbrengen aan de zijposten en de bovendorpel van zijn huisdeur.

Wat gebeurde er door dat bloed? In Hebr. 11:28 getuigt Gods Geest door de mond van deze schrijver: *“Door het geloof heeft hij het Pascha gehouden en het bloed doen aanbrengen, opdat de verderver hun eerstgeborenen niet zou aanraken”*. Zo moest de verderver aan hun huis voorbijgaan; zij waren vrijgekocht door dat bloed, om nu in dienst te komen van God en Zijn gerechtigheid.

Ja, Jezus Christus is die goede Herder, die Zijn leven voor ons gaf en Zijn bloed stortte. Maar, er is meer: zodra wij in de Zoon geloven, is het Woord zo heerlijk waar, dat de Here Jezus gesproken heeft in Joh. 5:24. *“Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven”*.

Zeker, wij gaan naar een plaats van eeuwig leven toe, maar zoals de mens zonder Christus al een verderfelijke toestand in zich heeft, zo ontvangt de mens, die hoort naar het Woord van Christus en Zijn bloed wil aanvaarden tot zijn losprijs, al de toestand van nieuw leven. Want dan komt Christus met Zijn Geest in ons, Hij, die het leven is. *“Wie de Zoon heeft, heeft het leven, wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet”*. 1 Joh. 5:12.

Maar dan moeten wij ook luisteren naar de woorden van de Heer, dat is het evangelie Gods, dat Jezus Christus ons verkondigt in Zijn volbracht werk. *“Ieder die Mijn woord hoort en Hem gelooft ...”*. Hier vinden wij weer een tegenstelling in de Schrift. Er is een Woord des Levens, maar er zijn ook woorden van verderf. Jezus, als de levensvorst, als de enig waarachtige Leidsman ten leven, heeft woorden van eeuwig leven.

Daarvan getuigen de apostelen in Joh. 6:68, als verschillende discipelen de Here Jezus verlaten en de Heer aan de twaalven vraagt: *“Gij wilt toch ook niet weggaan? Simon Petrus antwoordde Hem: Here, toe wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods”*.

Paulus en ook Petrus waarschuwen in hun brieven voor hen, die het Woord van God verdraaien en daardoor verderf zaaien. De eerste tekst vindt u in 2 Tim. 2:14. *“Blijf dit in herinnering brengen en betuig in de tegenwoordigheid van God, dan men geen woordenstrijd moet voeren”*. Er wordt ook heden veel geredetwist, dat is ook vandaag een ziekte, een ernstige ziekte van deze wereld. Discussie en inspraaken de duivel lacht, want het stort hen die ernaar luisteren in het verderf!

Hoor toch naar Hem, die de mond Gods is, die het Woord Gods is, die bewezen heeft, dat Hij het waarachtige Leven is. Want vrijwillig gaf Hij Zijn leven en legde het voor ons af aan het kruis. Maar de dood kon Hem niet houden. Wat heb ik te maken met menselijke discussies? *“Blijf dit in herinnering brengen en betuig in de tegenwoordigheid van God, dat men geen woordenstrijd moet voeren, die tot niets nut is, ja, verderf brengt aan wie ernaar horen”*. Wordenstrijd hebben over de Bijbel, ja, dat kan heel goed, dat zegt Petrus ook.

De duivel heeft zijn valse dwaalleraars en profeten. 2 Petr. 2:1-2. *“Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend”*.

Petrus zegt nog in het derde hoofdstuk van zijn tweede brief, hoe mensen de brieven van Paulus misbruiken. Vers 15b-16. *“....zoals ook onze geliefde broeder Paulus naar de hem gegeven wijsheid, u geschreven heeft, evenals in alle brieven, wanneer hij over deze dingen spreekt. Daarin is één en ander moeilijk te verstaan, wat de onkundige en onstandvastige lieden tot hun eigen verderf verdraaien, evenals trouwens de overige Schriften”*.

De Schrift verdraaien tot verderf van wie er naar horen. Een ander evangelie, dat geen evangelie is. Hoeveel ketterijen komen er vandaag van de kansel af? Broeders en zusters, laten wij ons er tegen wapenen! Wij hebben die goede Herder allereerst nodig, die Zijn bloed voor ons gaf. Laten wij horen naar Zijn woorden, woorden van eeuwig leven.

Hij wil ons niet slechts vrijkopen van de zonde, Hij wil ons ook geheel verlossen van de zondemacht, zodat wij een geheel nieuwe, Gode welgevallig levenswandel zullen krijgen. Jezus zegt: *“Eng is de poort en smal de weg die ten leven leidt”*. Gaat daardoor in.

Wij weten wie die poort is, wie die smalle weg is; dat is ons gegeven in Hem, in een levende Persoon. Jezus zegt: *“Ik ben de deur der schapen”* of zoals in het Oude Testament de poort, die door de voorhof toegang gaf tot het brandofferaltaar. *“Ik ben het! Maar Ik ben ook de weg, die leidt door de voorhof heen via het koperen wasvat in het Heiligdom en in het Heilige der Heiligen”*. Zo zullen wij zijn bij onze God en Vader in het Vaderhuis, in Zijn eeuwige heerlijkheid.

Dan moeten wij de weg der heiligmaking gaan en die heeft God ons ook in Christus geschonken. *“Ik ben de weg, de waarheid en het leven en niemand komt tot de Vader dan door Mij”*. Ja, mijn broeders en zusters, Hij is niet slechts de goede Herder, die ons het leven geeft, maar Hij is ook de grote Herder, die ons overvloedleven geeft en die bij machte is, ons staande te houden op een nieuwe levensweg; bij machte is om ons te bewaren voor de zonde; bij machte is om ons te bewaren voor vallen en struikelen, mits wij Hem aanvaarden.

Hebr. 13:20. *“De God nu des vredes, die onze Here Jezus, de grote Herder der schapen...”*. Hij is nu de grote Herder der schapen, die de schapen voorgaat op de weg ten leven, en niet alleen voorgaat, maar ook achter hen gaat en erop let dat er niet één achterblijft; die ervoor zorgt dat ze op die weg het goede voedsel krijgen en zullen drinken van het water des levens, zodat zij eens de veilige stal zullen bereiken.

God heeft ons een volheid van genade geschonken in Jezus Christus, door Zijn werk op Golgotha. *“De God des vredes, die onze Here Jezus, de grote Herder der schapen, door het bloed van een eeuwig verbond heeft teruggebracht uit de doden...”*. Ja, nu zien wij Hem als de goede Herder sterven op het kruis van Golgotha; als de grote Herder is Hij verrezen uit de doden, om nu als Leidsman ten leven u en mij persoonlijk en heel Zijn kudde te leiden naar de eeuwige stad. *“...door het bloed van een eeuwig verbond heeft teruggebracht uit de doden, bevestig u in alle goed, om Zijn wil te doen”*.

Hij is het, die uw schreden vast maakt op deze weg, die u in de rechte sporen zal doen gaan om Zijns Naams wil. Deze goede Herder hebben wij nodig voor onze reiniging in Zijn bloed. Goddank, het kruis is leeg, het graf is leeg, Hij verrees uit de doden, Hij zit aan de rechterhand Gods als de grote Herder der schapen.

Wat heeft Hij nu uitgestort? Niet Zijn bloed, maar Zijn Geest. De Geest van de Vader en de Zoon, die bezit van u en mij wil nemen, om ons in het vaste spoor te brengen, om ons te leiden. Want zovelen er door Gods Geest geleid worden, zijn zonen Gods. Laten wij Hem volgen en blijven volgen.

Hij, die aan het kruis van Golgotha de Goede Herder voor ons is geworden, is de grote Herder der schapen om ons op de weg der heiligmaking te volmaken naar Zijn eigen beeld en Hij is ook de Opperherder, die ons naar onze plaats zal brengen want Hij komt weder! *“Ik zal u niet als wezen achterlaten, Ik kom tot u”*, zegt Jezus in Johannes 13:18.

En in vers 2-3 van Joh. 14: *“In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen - anders zou Ik het u gezegd hebben - want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben”*.

De Opperherder zal komen, zoals wij dat lezen in 1 Petr. 5:4. *“En wanneer de Opperherder verschijnt, zult gij de onverwelkelijke krans der heerlijkheid verwerven”*. Onverwelkelijk, eeuwig leven, tegenover dat eeuwige verderf van de ongehoorzamen. Ik heb u al gezegd, dat het Griekse woord voor “verderf” nog een andere betekenis heeft, namelijk van “verwoesting”, “verstoring”, “vernietiging”.

Maar de Here Jezus is onze grote Heelmeester, die ons weer genezen wil. Daarvoor kwam Hij. Het betekent ook “ongelukkig maken”. Allen, die op die verderfelijke weg verder gaan, in die toestand blijven, zijn al ongelukkig en ze blijven voor eeuwig ongelukkig. Daartegenover wil de Here Jezus ons zalig maken, gelukkig maken. Jezus is de Zaligmaker, de antichrist is de ongelukkig maker.

Tenslotte nog twee wonderlijke dingen, die tegenover elkaar staan. Het woord “*verderf*” heeft ook de betekenis van “*ondergang*”. Als wij 1 Tim. 6:9 lezen, waarschuwt Paulus daar: “*Maar wie rijk willen zijn, vallen in verzoeking, in een strik en in vele dwaze en schadelijke begeerte, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang*”.

Straks zal God deze wereld oordelen in Christus, en allen die de weg des verderfs blijven gaan, zullen op de plaats des verderfs komen en zullen ondergaan, wegzinken. 2 Petr. 3:7. “*Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zullen door hetzelfde woord als een schat weggelegd, ten vure bewaard tegen de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen*”.

Dat staat lijnrecht tegenover het eigendom van Jezus Christus zijn. Als wij in Hem zijn en Hij in ons, wat is Hij dan voor ons geworden? Hoe is één van Zijn wonderlijke namen? Die naam is “*Opgang*”, zoals al Zacharias, vervuld met de Heilige Geest ons bekend maakte in zijn profetische rede in Lucas 1:78-79. “*..door de innerlijke barmhartigheid van onze God, waarmee de Opgang uit de hoogte naar ons zal omzien, om hen te beschijnen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods, om onze voeten te richten op de weg des vredes*”. Hij is de Opgang, en als Hij in uw hart is, als gij in Hem blijft, dan hebt u die Opgang in uw hart, in uw leven.

2 Petr. 1:19. “*En wij achten het profetische Woord des te vaster, en gij doet wel er acht op te geven als op een lamp, die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de Morgenster opgaat in uw harten*”. Daar is weer die Opgang! Er is nu al een opgang in het dagelijks leven. Voor hen, die in het licht wandelen, wordt het licht dagelijks heerlijker, het gaat van heerlijkheid tot heerlijkheid!

En wat, zegt de Schrift, zal het einde van deze twee wegen worden? Wij weten het einde; dat is naar de eeuwige plaats, hetzij van eeuwig leven, hetzij van eeuwig verderf. Maar hoe zal het einde komen? Zie hoe het komt voor de wereld; wij hebben er al een tekst van gelezen. Slaat u maar eens op 2 Petr.2:1b. “*....zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochende en een schielijk verderf over zichzelf brengend*”. Het zal plotseling, ineens over hen komen.

Ook Paulus getuigt daarvan in 1 Thess. 5:2-3. “*...gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zo komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf en zij zullen geenszins ontkomen*”.

Over hen, die de weg des verderfs blijven gaan, zal plotseling verderf van God komen, onvoorzien, onverwachts. En wat gebeurt er met hen, die met de Heer wandelen? Plotseling zal de Heer voor ons komen, onverwachts. “*Ja, Ik kom haastiglijk*”, zegt de Heer, “*houdt vast wat gij hebt*”.

Paulus zegt dat Hij komt met de bazuin Gods; binnen een fractie van een seconde zal Gods Gemeente veranderd worden en de Here tegemoet gevoerd worden in de lucht. En alzo zullen wij altijd met de Heer zijn. Hij komt haastiglijk! Zijn wij bereid? De Geest en de bruid zeggen: “*KOM!*”

Ja, kom haastiglijk, Here Jezus!
Maranatha!

Amen.